

prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
Judecător: L. Holevițaia
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, A. Panov, E. Fistican

dosarul nr. 3ra-1219/17

Î N C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ridicom - Prim”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ridicom - Prim” împotriva Agenției Naționale Transport Auto cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Agenția Națională Transport Auto, casată hotărârea Judecătoria Rîșcani, municipiul Chișinău din 15 iulie 2016, și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 2 noiembrie 2015 SRL „Ridicom-Prim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale Transport Auto cu privire la anularea procesului-verbal nr. 100462 din 6 august 2015.

În motivarea acțiunii indică că, la data de 6 august 2015 de către colaboratorii Agenției Naționale Transport Auto a fost întocmit procesul-verbal nr. 100462 privind controlul sarcinii pe osie prin care, la efectuarea controlului transportului VOLVO cu n/î xxxxx remorca xxxxx, pârâtul a constatat încălcarea prevederilor Regulamentului cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau gabarite mari ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1073 din 1 octombrie 2007 și s-a aplicat o amendă.

Consideră că procesul-verbal nr. 100462 din 6 august 2015 privind controlul sarcinii pe osie a fost întocmit ilegal și urmează a fi anulat din următoarele considerente: șoferul automobilului sus indicat a făcut obiecții colaboratorilor Agenției Naționale Transport Auto precum că, cântarul cu care se făcea măsurarea

nu era instalat la nivelul corect, iar porțiunea de drum unde se făcea măsurarea nu era dreaptă.

Pentru evitarea dubiilor apărute, de către șoferul automobilului s-a propus colaboratorilor Agenției Naționale Transport Auto de a face măsurări de control (repetate), deoarece legislația prevede această posibilitate, la care aceștia categoric au refuzat.

Menționează că, de către colaboratorii Agenției Naționale Transport Auto au fost încălcate prevederile pct. 4.2 alin. (2) a Ordinului nr. 34 din 18 martie 2014 a Ministerului Economiei RM, mai mult ca atât, pârâțul nici nu a indicat aceste momente în procesul-verbal nr. 100462 din 6 august 2015.

Insistă că în conformitate cu pct. 4 din Ordinul nr. 34 pentru asigurarea corectitudinii măsurării masei transporturilor trebuie să fie respectate condițiile de instalare specificate în pct. 4.1.1 - 4.1.8 ale prezentei proceduri. Aparatele de cântărit trebuie să fie instalate în zone destinate efectuării măsurărilor care corespund următoarelor cerințe: - căile de acces trebuie să fie amenajate pe un sector de drum pe un aliniament cu îmbrăcămintea rutieră rigidă și netedă până și după locul de instalare a receptorului; zona de contact a receptorului de sarcină trebuie să fie la un nivel cu terasamentul căilor de acces, cu o abatere orizontală nu mai mult de ± 3 mm (obligatoriu pentru cântărirea în mișcare).

Comunică că în speță, aparatele de cântărit nu au fost instalate conform prescripțiilor supra indicate, în cazul dat, sectorul de drum unde erau instalate cântarele nu era dotat cu îmbrăcăminte rutieră; la întocmirea procesului-verbal nr. 100462 nu s-au îndeplinit prevederile pct. 9 a procesului-verbal, adică șoferului nu i s-a permis să aducă careva obiecții, probe, chiar și explicații, să se apere folosindu-se de dreptul la apărare.

Mai mult ca atât, reiterează că s-a indicat în mod fraudulos precum că, șoferul a refuzat să semneze. De asemenea, nu s-a întocmit nici un proces-verbal suplimentar, însoțit de minim 2 persoane, care să confirme refuzul șoferului de a semna.

Consideră că un exemplar a procesului-verbal din 6 august 2015, urma să fie înmânat persoanei în privința căruia s-a întocmit - adică reprezentantului SRL „Ridicom - Prim”, dar de facto, nimănui nu a fost înmânat procesul-verbal dat, fapt confirmat prin pct. 11 a procesului-verbal nr. 100462.

Sușține că au fost încălcate prevederile art. 352 alin. (7) Cod Fiscal, care prevede expres că, un exemplar al procesului-verbal de constatare a lipsei autorizației ori a necorespunderii masei totale, sarcinii masice pe axă se înmânează subiectului impunerii, însă copia procesului-verbal nr. 100462 din 6 august 2015 cu actele anexe, SRL „Ridicom-Prim” le-a primit după două săptămâni.

Solicită anularea procesului-verbal nr. 100462 din 6 august 2015 privind controlul sarcinii pe osie întocmit în privința SRL „Ridicom-Prim”.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 15 iulie 2016 a fost admisă acțiunea, fiind anulat procesul-verbal nr. 100462 din 6 august 2015 privind controlul sarcinii pe osie întocmit în privința SRL „Ridicom-Prim”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017 a fost admis apelul declarat de Agenția Națională Transport Auto, casată hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 iulie 2016 și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

La data de 7 august 2017 SRL „Ridicom-Prim” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017 cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului indică că instanța de apel neîntemeiat a constatat că instanța de fond incorect a admis drept probă în vederea admiterii acțiunii înregistrările video/foto care se pretind că ar fi fost efectuate în momentul controlului pe osie, or înregistrarea video nu a fost anexată la cererea de chemare în judecată.

Sustine că SRL „Ridicom-Prim” a prezentat probe în prima instanță conform prevederilor Codului de procedură civilă, iar încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău de anexare a probelor în instanța de judecată nu a fost contestată și procesul-verbal al ședinței de judecată nu a fost obiectat de Agenția Națională Transport Auto.

Consideră că instanța de fond, prin prisma art. 130 CPC a apreciat probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Insistă că la etapa cercetării probelor în instanța de judecată s-au cercetat pe deplin circumstanțele cântăririi, circumstanțele cântarului și amplasarea lui pe traseu, unghiul sub care a fost cântărit automobilul cu greutatea sa, au fost date întrebări părților antrenate în ședința de judecată, a fost vizionat video care precizează modul de cântărire și totul a fost introdus în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Reiterează prevederile art. 11 alin. (1) Cod fiscal, potrivit cărora apărarea drepturilor și intereselor contribuabilului se face pe cale judiciară sau pe alte căi prevăzute de prezentul cod și de alte acte ale legislației. Toate îndoielile apărute la aplicarea legislației fiscale se vor interpreta în favoarea contribuabilului.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale la data de 8 iunie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 10071 (f. d. 133), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data de 7 august 2017 se consideră a fi depus în termen.

Prin referința depusă la 3 noiembrie 2017, Agenția Națională Transport Auto a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SRL „Ridicom - Prim” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Ridicom - Prim” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă,

din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către SRL „Ridicom - Prim”.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ridicom - Prim”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva